

A projektem a papír újrahasznosítását célozta meg 5-6 osztályosok körében. Az én választásom a papírruha, papírból készült kiegészítőkre esett. Ezen kívül készültem apróbb feladatokkal is, ami a fiúk és lányok részéről is érdeklődés követett. Azok a gyerekek, akik nem jeleskedtek a ruhakészítésben, papírrepülőt, többárbcos csónakot készíthettek. Lányoknak újságpapír segítségével körömdíszít készíttettem.

Az állomásomra érkező tanulókkal először a papír felhasználási területeit beszéltem meg, majd a papír újrahasznosítására kerestünk példákat. A sok-sok példa rávilágította a gyerekeket, milyen jó dolgokat is lehet készíteni. Ezután kezdődött el az érdemi munka. A technika terem tágas tere lehetőséget adott kisebb csoportok kialakítására. A hozzám érkező csoportok nemenkénti összetétele egy osztály kivételével vegyes volt. Így a csoportokat nemenként két részre osztottam. (Ahol homogén csoportom volt, szabadon választottak a tanulók két csoportot és így dolgoztak tovább). A teremben előzőleg kiállított papírruha modellek alapján maguk készítették el saját modelljüket. A közülük kiválasztott tanulót öltöztették fel. A sok ügyes kezek közül rövid időn belül kikerülő ruhadarabokat büszkén viselték társuk. A másfél óra néha kevésnek is bizonyult a sok ötlet megvalósítására. Amíg a ruhák készültek, voltak diákok, akik a papír egy egyszerűbb felhasználását választották. Így készültek csónakok, illetve gyorsan szálló repülők. Itt előkerült a színes ceruza, a festék és a produktum igazán tetszetősre sikerült. A tanulók részéről nagyon-nagy aktivitást tapasztaltam. A lányok között is akadtak, akik nem érdeklődtek annyira a ruhák iránt, inkább kiegészítőket készítettek, mint például karkötők, nyakláncok, kis virágok. Minden lány érdeklődését felkeltette a köröm díszítése. A hét elején csak néhány igazán bevállalós kislány próbálkozott meg velem, de a projekt harmadik napján minden kislány körmére került egy-egy betű vagy rövid szó, természetesen papír segítségével. Néhány csoportnál, ahol olyan tanulók is voltak, akik technika órán már megcsillogtatták ügyességüket, velük komolyabb hajtogatásokat is végeztem, kicsit az origami világába kalauzoltam őket. Így készültek például a táskák, karkötők, hajdíszek, fejfedők. Megpróbáltuk az eredeti daru hajtogatását is és így szóba került az ősi monda is, amelyet a diákok még nem ismertek, de érdeklődően hallgatták, és készültek a madarak sorra. Az óra végén természetesen versenyeztettük a repülőket a fiúk nagy örömeire. Érdeklődően figyelték egymás munkáját és hogy, kinek száll messzebbre. A legügyesebbek órai munka ötöst kaptak. A ruhakölteményeket is megcsodáltuk. Büszkén pózoltak a tanulók és készítőik a fényképezőgép előtt és mindenki elégedett volt. A projekthét zárásaként kiállításra kerültek a legjobb munkák is. Tőlem a három legjobban sikerült ruha lett kiállítva. Modell és készítő egyaránt büszke volt a munkájukra s társaik előtt is vállalták kimondottan jól sikerült papírruháikat. A sok-sok jól sikerült munkáról, pedig a technika teremben néhány kép emlékeztet a jó hangulatú, de igazán munkás órákra.

A projekthét megmutatta számomra, hogy a gyerekek még mindig szeretnek játszani, alkotni, kevés anyag is elég nekik, hogy ötletgazdag szép eredményeket érjenek el. Ezen az állomáson elsősorban a fantáziájukat fejlesztettem, mivel csak egy kép volt előttük, ami alapján kész munkát kellett elkészíteniük saját kezűleg. A finom motorikus képességeik fejlődtek a sok kis darab meghajtásával, egyenkénti felragasztásával. Toleranciát, türelmet tanultunk egymás iránt, mivel a papír könnyen szakad és más munkáját nem rontjuk el. A ruhákat hordó modellek kitartása, monotonitástűrése is próbára lett téve, mivel volt, hogy az egész időt, azaz közel egy órát kellett hordani a ruhát. Jó önismereti tréningnek bizonyult ez a pár nap tanárnak és diáknak is. Megismerték a tanulók korlátjaikat és határaikat fessegették. Pedagógiai hitvallásom, hogy a tanulóiban erősítsem, a saját ötlet megvalósításának igényét. Jó tanulság volt számomra, hogy még vannak lelkes diákok, akikkel könnyen, jó hangulatban profi munkát lehet végezni. Igazán jól éreztem magam ebben a pár napban. Sokat segített a további munkámban is. Arra is rávilágított, hogy a technika tanítása, már nem csak a fára, fémre korlátozódik, fejlődni kell az anyagokban és a technikákban is. Nagyon nagy szükség van erre a tantárgyra, a gyerekek önmegvalósításában nagyon nagy segítségünkre van. A tanulóktól való visszajelzések is megerősítettek ebben.

Néhány ruha a

projekthét legjobb munkáiból:

Farkasné Gungl Rita